

Psykolog- nævnets årsberetning 2018

Psykolognævnet

www.psykolognaevnet.dk

Indholdsfortegnelse

Forord	3
Alvorlig kritik i sager med partsindlæg og uddybende rammer	4
Alvorlige sanktionsmuligheder, fratagelse af autorisation og skærpet tilsyn	6
Kan en autoriseret psykolog tage til genmæle?	7
Om utilstrækkelig gennemgang, tilstrækkelige bestræbelser og tilbud om gennemgang	8
Kræver det samtykke at sende en erklæring til opdragsgiver?	9
Ret til aktindsigt og psykologers behandling af anmodninger	10
Ny praksis om særskilt journalisering af opdrag	11
Tal og figurer	12

Alle billeder i beretningen er modelfotos.

Forord

af formand Sanne Bager

1) Bekendtgørelse nr. 1225 af 15. november 2017 om et autorisationsregister og offentliggørelse af afgørelser m.v. i tilsynssager på psykologområdet.

ÅRSBERETNINGEN

I årsberetningen er der artikler med fokus på emner fra 2018. Emnerne udspringer særligt af tendenser i tilsynssagerne fra det forløbne år.

En del af tilsynssagerne i 2018 har handlet om partsindlæg, hvor en autoriseret psykolog af en part er blevet bedt om at udtale sig om personer, som psykologen aldrig har mødt. Det har givet anledning til at præcisere kravene til partsindlæg, og i to sager har nævnet udtalt alvorlig kritik.

Autoriserede psykologers udtalelser til Psykolognævnet om dem, der har henvendt sig til Psykolognævnet, er også blevet genstand for nævnets tilsyn i flere sager og har givet grundlag for at udtale kritik.

Nævnet har desuden i konkrete sager udtalt sig om autoriserede psykologers pligt til at give aktindsigt, om undersøgtes tilbagetrækning af samtykke, og om gennemgang af erklæringer om undersøgelser.

Årsberetningen indeholder også en artikel om Psykolognævnets skærpede praksis om særskilt journalisering af opdraget for de undersøgesopgaver, som autoriserede psykologer påtager sig.

Derudover er der i årsberetningen en artikel om de mere alvorlige sanktioner, som Psykolognævnet har taget i brug i 2018. Det er blandt andet skærpet tilsyn og fratagelse af autorisation. Det var også i 2018, at Psykolognævnet for første gang offentliggjorde en afgørelse om fratagelse af autorisation efter den seneste bekendtgørelse om offentliggørelse af afgørelser i tilsynssager¹.

NÆVNETS MEDLEMMER PR. 22. MARTS 2019 Medlem og den udpegende myndighed:

Sanne Bager (formand) – dommer ved Københavns Byret
Peter Therkildsen – KL og Danske Regioner
Heidi Thamestrup – Danske Handicaporganisationer
Bente Boserup – Børnerådet og Børns Vilkår
Line Thatt Jensen – Dansk Psykolog Forening
Rikke Schwartz – Dansk Psykolog Forening
Michael Storm – Dansk Psykolog Forening (børnesagkyndig)

STATISTIK

Der er i årsberetningen en statistik over sagstilgangen i 2018, antallet af afgjorte sager og disses udfald.

I 2018 har Psykolognævnet oplevet en lille stigning i antallet af tilsynssager. På autorisationsområdet svarer antallet af modtagne ansøgninger stort set til tallet fra året før, mens antallet af ansøgninger om anerkendelse af udenlandske kvalifikationer er faldet.

Psykolognævnet har i 2018 meddelt 352 autorisationer til psykologer og anerkendt 18 ansøgers udenlandske kvalifikationer som psykolog. På tilsynsområdet har Psykolognævnet afgjort 90 sager i 2018. Heraf har 5 af sagerne ført til alvorlig kritik, mens Psykolognævnet har iværksat skærpet tilsyn i én sag og frataget autorisationen midlertidigt i én sag.

Alvorlig kritik i sager med partsindlæg og uddybende rammer

af Mathilde Ascanius Mikkelsen

Autoriserede psykologer skal efter reglerne udvise omhu og uhildethed, når de udfærdiger erklæringer¹. Det betyder, at når en autoriseret psykolog foretager en skriftlig vurdering af en person, så skal psykologen være omhyggelig og uhildet. I højkonfliktsager beder en forælder nogle gange en psykolog om en udtalelse om sig selv, eventuelt baseret på et samtaleforløb med psykologen. Hvis psykologen accepterer opgaven er det vigtigt, at psykologen lever op til lovens krav om omhu og uhildethed.

Vi har behandlet flere sager, hvor psykologen har udtalt sig om den anden forælder i et såkaldt partsindlæg.

I to sager i 2018 har nævnet udtalt alvorlig kritik af en autoriseret psykologs virke i forbindelse med udarbejdelsen af partsindlæg.

SAGEN HVOR PSYKOLOGEN UDTALTE SIG OM MENNESKER, PSYKOLOGEN ALDRIG HAVDE MØDT

En mors advokat havde bedt en psykolog om at udarbejde en udtalelse om moren og hendes eksmand. Forinden havde psykologen haft samtaler med moren.

Nævnet vurderede, at udtalelsen var et partsindlæg.

Det var ifølge nævnet alvorligt kritisabelt, at psykologen foretog håndfaste vurderinger af og konklusioner om faren og børnene. Psykologen havde aldrig mødt eller undersøgt faren og børnene og havde heller ikke haft sagsakter til rådighed.

Nævnet udtalte, at der er forskel på at foretage psykologfaglige vurderinger og konklusioner i sagkyndige undersøgelser i forhold til ensidige partsindlæg udarbejdet til fordel for den ene part i en konfliktsag.

Nævnet mente, det var alvorligt kritisabelt, at psykologen vurderede og konkluderede om andre end sin klient på baggrund af ensidigt indhentede oplysninger, når psykologen ikke havde mødt vedkommende.

Psykologer skal gøre sig klart, at de under deres virke udtaler sig som fagpersoner. De skal være opmærksomme på, at deres skriftlige udtalelse kan komme til at indgå som psykologfaglige dokumenter i en offentlig myndighedssag.

Nævnet bemærkede i afgørelsen, at det er muligt at udarbejde partsindlæg på baggrund af en anmodning fra en klient.

Da nævnet vurderede, at der var grundlag for at udtale kritik, lagde vi også vægt på, at psykologen i udtalelsen ikke havde oplyst, at alle oplysningerne i sagen stammede fra klienten.

Psykologen burde have skrevet, at alle oplysninger i sagen stammede fra klienten, og at psykologen hverken havde mødt eller haft samtaler med faren og børnene.

Derudover burde psykologen have taget forbehold for, at hun i sagen ikke havde haft sagsakter til rådighed.

Nævnet vurderede, at psykologen i erklæringen om udtalelsen burde have gjort opmærksom på, at det var en afgørende forudsætning for læsning af erklæringen, at udtalelsen var et ensidigt partsindlæg alene udarbejdet på baggrund af oplysninger fra sin klient.

Derudover udtalte nævnet alvorlig kritik for manglende omhu, da psykologen valgte at påtage sig en arbejdsopgave, hvor hun foretog psykologfaglige vurderinger af personer, der ikke var hendes klienter, og som hun ikke havde mødt.

1) Psykologloven (§ 16 om omhu og uhildethed)

Alvorlig kritik i sager med partsindlæg og uddybende rammer (fortsat)

SAGEN MED PARTSINDLÆG OM FAR, MOR OG BARN, SOM PSYKOLOGEN ALDRIG HAVDE MØDT

I den anden sag om et partsindlæg var der flere af de samme kritikpunkter. I sagen havde en fars advokat bedt en psykolog om at lave en udtalelse. Psykologen havde ikke mødt faren, moren eller barnet. Der var tale om en højkonfliktsag, hvor et barn ikke havde haft samvær med faren i nogle år.

Advokaten fortalte psykologen, at faren ønskede at få belyst, at barnet var blevet indoktrineret af moren til ikke at ville se sin far.

Nævnet vurderede, at det var tale om et partsindlæg, og at psykologens vurderinger i partsindlægget ikke var underbygget af oplysningerne i partsindlægget. Psykologen vurderede, at barnet havde fået formidlet negative oplysninger om faren, og at oplysningerne med al sandsynlighed måtte stamme fra moren.

Nævnet udtalte, at det ikke var tydeligt, at barnet havde fået oplysningerne fra moren, og at psykologen ikke burde have foretaget vurderingen ud fra det foreliggende informationsgrundlag.

Psykologens vurdering var ikke udtryk for omhu, da psykologen ikke havde mødt barnet. Fordi informationsgrundlaget ikke underbyggede konklusionen, kunne psykologen efter nævnets opfattelse ikke vurdere så konkret.

Videre udtalte nævnet, at psykologens lovpligtige uheldethed ikke fremgik af partsindlægget, da psykologen vurderede, at barnet med al sandsynlighed havde oplysninger om faren fra moren. Psykologen havde over for advokaten oplyst, at udtalelsen ville komme til at stå stærkere, hvis hans formelle udgangspunkt ville være neutralt.

Psykologen fik kritik for at have påtaget sig opgaven ud fra advokatens beskrivelse, da psykologen burde have indset, at han ikke kunne påtage sig opgaven ud fra beskrivelsen.

Alvorlige sanktionsmuligheder, fratagelse af autorisation og skærpet tilsyn

af Mathilde Ascanius Mikkelsen

Psykolognævnet har mulighed for midlertidigt at fratage en psykologs autorisation og at føre skærpet tilsyn med autoriserede psykologer¹.

1) Psykologloven (§ 2 d om skærpet tilsyn og § 3 om fratagelse af autorisation)

MIDLERTIDIG FRATAGELSE AF AUTORISATION

Nævnet fratog for første gang midlertidigt i 2018 en autorisation. Nævnet blev gjort bekendt med, at en psykolog var blevet sigtet for at have udnyttet en klients behandlingsmæssige afhængighed. Nævnet udtalte, at det er afgørende for klientsikkerheden, at en klient kan føle sig tryk og uden at være i fare for at få udnyttet sin behandlingsmæssige afhængighed af en autoriseret psykolog. Nævnet vurderede, at psykologens fortsatte virksomhed som autoriseret psykolog frembød overhængende fare.

Derfor fratog nævnet autorisationen i seks måneder. Da nævnet blev opmærksom på, at psykologen var blevet tiltalt af anklagemyndigheden, forlængede nævnet fratagelsesperioden med fire måneder. Afgørelsen om midlertidig fratagelse er som den første afgørelse offentliggjort på Psykolognævnets hjemmeside.

FORLÆNGELSE AF SKÆRPET TILSYN

I 2018 forlængede nævnet et skærpet tilsyn med en autoriseret psykolog. Nævnet kan iværksætte et skærpet tilsyn, hvis det finder, at en psykolog har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

FORLÆNGELSE AF DET SKÆRPEDE TILSYN

Nævnet havde i 2017 besluttet at iværksætte et skærpet tilsyn med en autoriseret psykolog på baggrund af to tilsynssager, hvor nævnet udtalte alvorlig kritik af psykologen. Det skærpede tilsyn havde først en varighed på et år.

Nævnet forlængede perioden for det skærpede tilsyn med ét år, da nævnet alene havde vurderet en enkelt undersøgelse, og da psykologen ikke havde efterlevet betingelserne for det skærpede tilsyn.

Ifølge afgørelsen om det skærpede tilsyn fra 2017 skulle psykologen sende en kopi af opdraget for undersøgelsen til Psykolognævnet, inden han gik i gang med undersøgelsen.

Psykologen havde sendt en kopi af opdraget for en forældrekompetenceundersøgelse men havde observeret samværet mellem forældre og et barn, inden han sendte opdraget ind til nævnet.

Dermed var psykologen gået i gang med undersøgelsen, inden han sendte en kopi af opdraget til nævnet.

Nævnet lagde også vægt på, at nævnet kort tid inden udløbet af det første skærpede tilsyn havde udtalt kritik af psykologens virke for flere forhold i forbindelse med en forældrekompetenceundersøgelse.

Kan en autoriseret psykolog tage til genmæle?

af Trine Langberg Pedersen

En autoriseret psykolog har pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af sin virksomhed¹. Det medfører, at man skal optræde professionelt, afbalanceret og respektfuldt i alle henseender som autoriseret psykolog – også i forbindelse med, at Psykolognævnet behandler en tilsynssag.

I 2018 udtalte Psykolognævnet kritik af tre autoriserede psykologer baseret på psykologernes udtalelser om de forhenværende klienter, der nu havde henvendt sig til Psykolognævnet. I en enkelt af sagerne udtalte nævnet alvorlig kritik på grund af udtalelsernes karakter og omfang, og fordi psykologen udviste manglende respekt for tilsynsmyndigheden.

Efter nævnets opfattelse kan personlige oplysninger om personer, der har henvendt sig til Psykolognævnet, bidrage til en forståelse for psykologens handlinger og udtalelser i en konkret sag. I de tre sager var oplysningerne mere givet som begrundelse for, hvorfor de forhenværende klienter havde henvendt sig til Psykolognævnet. Oplysningernes formål fremstod derfor udelukkende som et genmæle over for de personer, der var utilfredse med psykologernes arbejde. Derfor var de ikke relevante for nævnets vurdering af det konkrete arbejde.

PSYKOLOGEN OPLYSTE TIL NÆVNET, AT KLIENTEN HAVDE EN PERSONLIGHEDSFORSTYRRELSE

Efter at være blevet bedt om at udtale sig om sit virke i en konkret sag om et parterapiforløb, kontaktede psykologen nævnets sekretariat telefonisk. Under samtalen oplyste psykologen blandt andet, at den ene af klienterne havde en personlighedsforstyrrelse. Psykologen oplyste, at diagnosen ikke havde været i betragtning under parterapiforløbet, men at det var psykologens egen vurdering af klienten baseret på klientens henvendelse til Psykolognævnet. På trods af, at psykologen blev gjort opmærksom på, at sekretariatet har notatpligt, fortsatte psykologen med at udtale sig negativt om sin forhenværende klient.

I den konkrete sag udtalte nævnet også kritik af psykologens udtalelser om en af klienterne i en mailkorrespondance mellem psykologen og klienten.

IFØLGE PSYKOLOGEN VAR ÅRSAGEN TIL HENVENDELSEN KLIENTENS PSYKISKE TILSTAND

I en psykologs udtalelse om sit virke begrundede psykologen henvendelsen med, at den forhenværende klient havde indtaget en offerrolle over for psykologen på grund af sin psykiske situation og lod sin generelle vrede og frustration gå ud over psykologen.

En del af henvendelsen handlede om forholdene i psykologens klinik. På baggrund af oplysningerne i henvendelsen, herunder billeder af klinikken, samt psykologens egne oplysninger, vurderede nævnet, at klinikens fysiske rammer ikke levede op til det, en klient må kunne forvente ved en konsultation hos en autoriseret psykolog.

PSYKOLOGEN KRITISEREDE SINE FORHENVÆRENDE KLIENTER OG ANSÅ SIG IKKE UNDERLAGT PSYKOLOGNÆVNET

En psykolog var blevet bedt om at udtale sig om sit arbejde med et parterapiforløb og kom i den forbindelse med mange håndfaste og meget negative udtalelser om og vurderinger af især den ene af de forhenværende klienter. I sine udtalelser kritiserede psykologen også flere myndigheder, herunder særligt Psykolognævnet for at rejse en tilsynssag, og psykologen anså sig ikke som værende underlagt Psykolognævnets tilsyn.

Psykologen havde ikke ført journal over parterapiforløbet.

Efter en samlet vurdering af karakteren af kritikpunkterne, vurderede nævnet, at psykologen havde tilsidesat sine forpligtelser som autoriseret psykolog i væsentligt omfang. Derfor var der grundlag for at udtale alvorlig kritik.

1) Psykologloven (§ 12 om omhu og samvittighedsfuldhed)

Om utilstrækkelig gennemgang, tilstrækkelige bestræbelser og tilbud om gennemgang

af Trine Langberg Pedersen

En erklæring om en undersøgelse skal som udgangspunkt gennemgås med den eller de undersøgte, inden opdragsgiver får den. Det følger af Psykolognævnets praksis og vejledende retningslinjer¹. En gennemgang skal infomere de undersøgte om psykologens vurderinger og konklusioner. Gennemgangen er også en mulighed for, at eventuelle faktuelle fejl bliver rettet, inden erklæringen bliver en del af en myndigheds sag. Det er derfor også et krav, at erklæringen bliver gennemgået i sin helhed.

UTILSTRÆKKELIG GENNEMGANG

I en konkret sag udtalte nævnet kritik for, at psykologen ikke havde gennemgået en observationsrapport i sin helhed med forældrene, der var undersøgt. Psykologen havde gennemgået beskrivelserne af sine observationer, men ikke afsnittet om den samlede vurdering af undersøgelsen.

TILSTRÆKKELIGE BESTRÆBELSER

Psykolognævnet har i to sager vurderet, at psykologerne havde gjort sig tilstrækkelige bestræbelser på at gennemgå erklæringerne med de undersøgte. Der var derfor ikke grundlag for at udtale kritik for, at erklæringerne ikke var blevet gennemgået med de undersøgte.

I den ene sag havde forældrene meldt afbud til fem planlagte møder om gennemgang af erklæringen i løbet af en måned. Nævnet lagde også vægt på, at forældrene havde meddelt psykologen, at de ikke ville deltage i nogen form for møder. Derudover lagde nævnet vægt på psykologens vurdering af, at det af hensyn til barnets trivsel og behandlingsbehov ikke var holdbart at vente længere med at sende erklæringen til opdragsgiver.

I den anden sag var faren ikke mødt op til mødet om gennemgangen. Faren besvarede ikke psykologens henvendelser om en gennemgang, og psykologen kunne ikke komme i kontakt med faren gennem længere tid.

TILBUD OM GENNEMGANG

Det er som udgangspunkt ikke et krav, at helbredserklæringer, statusattester og lignende erklæringer, som myndigheder skal bruge til at vurdere for eksempel ret til økonomisk støtte, skal gennemgås med den undersøgte person.

Nævnet har afgjort en sag om denne form for erklæring – PSYK 125 (Aktuel status fra psykolog). Her blev der ikke udtalt kritik for, at erklæringen ikke var blevet gennemgået med undersøgte, inden den blev sendt til opdragsgiveren. Nævnet udtalte imidlertid, at det vil være hensigtsmæssigt, at psykologen tilbyder at gennemgå erklæringen, inden den sendes til opdragsgiver, så der er mulighed for at rette eventuelle faktuelle fejl.

I en anden sag, som handlede om en børnesagkyndig undersøgelse, udtalte nævnet, at psykologen burde have tilbudt moren en gennemgang af erklæringen, selvom moren havde oplyst efter observation nummer to, at hun ikke længere ønskede at deltage i undersøgelsen.

¹) Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer (Gennemgang af en erklæring med undersøgte)

Kræver det samtykke at sende en erklæring til opdragsgiver?

af Mathilde Ascanius Mikkelsen

Psykolognævnet behandlede i 2018 tre sager, hvor en forælder, der havde deltaget i en undersøgelse, trak sit samtykke til undersøgelsen tilbage. Grunden var, at den undersøgte ikke ønskede, at opdragsgiver skulle kende eller bruge psykologens vurderinger.

Psykolognævnets praksis er, at selvom en undersøgt trækker sit samtykke tilbage efter at have deltaget i en sagkyndig undersøgelse, kan den undersøgte ikke forhindre, at den autoriserede psykolog sender sin erklæring om undersøgelsen til opdragsgiver. Det gælder både for erklæringer om børnesagkyndige undersøgelser samt erklæringer om forældrekompetenceundersøgelser.

Retningslinjerne for udarbejdelse af forældrekompetenceundersøgelser¹ og vejledningen om børnesagkyndige undersøgelser² gør det klart, at der ikke er tale om fortrolige behandlingskontrakter – eller forløb under tavshedspligt. Det er altså ikke det samme, som hvis man eksempelvis går til samtaler hos en psykolog, og hvor den autoriserede psykolog har tavshedspligt.

Når en autoriseret psykolog udfærdiger en sagkyndig undersøgelse, vil opdragsgiveren – for eksempel kommunen – have fået forældrenes samtykke til at deltage i en undersøgelse.

Afsnittet "Undersøgerens rolle og ansvar" i retningslinjerne for forældrekompetenceundersøgelser, slår fast, at der ikke er tale om et fortroligt behandlingsforløb under tavshedspligt. Det er en specialistundersøgelse, der vil munde ud i en erklæring, som vil blive gennemgået grundigt med forældrene, inden den sendes til sagsbehandleren.

I en af sagerne havde en psykolog færdiggjort en børnesagkyndig undersøgelse og sendt erklæringen til kommunen. Herefter sendte den undersøgte far en mail til psykologen, hvor der stod, at han tilbagekaldte ethvert samtykke til, at psykologen kunne udveksle oplysninger med opdragsgiver.

Denne problematik fremgik igen i en sag, hvor en psykolog efter at have færdiggjort en børnesagkyndig undersøgelse sendte erklæringen til opdragsgiver. Herefter sendte den undersøgte far en mail til psykologen, hvor der stod, at faren tilbagekaldte ethvert samtykke til, at psykologen kunne udveksle oplysninger om den undersøgte med opdragsgiver.

I punkt 5 i vejledningen om børnesagkyndige undersøgelser står, at der i forbindelse med en undersøgelse ikke er tale om en fortrolig behandlingskontakt under tavshedspligt. Der er derimod tale om en sagkyndig undersøgelse, der skal munde ud i en erklæring, som forældrene gøres bekendt med, hvorefter den sendes til opdragsgiver.

Nævnet vurderede i sagen, at fordi psykologen ikke havde tavshedspligt, kunne psykologen frit sende oplysningerne om den undersøgte til kommunen.

I en tredje sag fremgik det af et forældrepars henvendelse til nævnet, at en psykolog havde sendt en erklæring til en opdragsgiver uden forældrenes samtykke og accept.

Psykologen havde i løbet af undersøgelsen haft samtaler med forældrene, og dermed gav forældrene deres samtykke til at deltage i undersøgelsen.

- 1) Retningslinjer for forældrekompetenceundersøgelser
- 2) Vejledning om børnesagkyndige undersøgelser

Ret til aktindsigt og psykologers behandling af anmodninger

af Mathilde Ascanius Mikkelsen

Grundlæggende bestemmer psykologloven, at den om hvis personlige forhold, der er udarbejdet optegnelser, har ret til aktindsigt i optegnelserne¹. Det betyder, at man har ret til indsigt i en psykologs journal i det omfang, man selv er beskrevet.

Psykolognævnet har i 2018 behandlet flere tilsynssager, hvor en del af sagerne handlede om retten til aktindsigt i ordnede optegnelser (journal).

I en sag havde en far haft sit barn med til en indledende samtale hos en psykolog. Barnets mor bad om aktindsigt i psykologens journal om samtalen. Psykologen fortalte moren, at han først ville tage stilling til anmodningen om aktindsigt, når faren havde betalt for et andet forløb, som faren havde deltaget i alene hos psykologen.

Nævnet udtalte, at en forældremyndighedsindehavers ret til aktindsigt i oplysninger om sit barn ikke er begrænset af, hvorvidt det er betalt for forløbet med barnet, eller om der er betalt for et forløb, som den anden forældremyndighedsindehaver har været i.

Derfor var begrundelsen for at afslå aktindsigt ikke relevant. På den baggrund udtale nævnet kritik for manglende omhu efter § 12 i psykologloven².

Nævnet behandlede også en sag, hvor en psykolog havde lavet en udtalelse på baggrund af sagsakter. Sagsakterne handlede om et par, der var gået fra hinanden og havde et fælles barn. Den ene forælder bad om aktindsigt i psykologens journal om sagen.

Psykologen oplyste, at han kun var i besiddelse af sagsakter, som forælderen selv havde i forvejen, og derfor gav psykologen ikke aktindsigt i de sagsakter, han havde.

Nævnet udtalte, at psykologen havde givet et uberettiget afslag på aktindsigt i sine journaloptegnelser om forælderen og barnet, og at psykologen gav afslag med en forkert begrundelse.

Nævnet udtalte, at den forælder, der anmodede om aktindsigt havde ret til aktindsigt i alle oplysninger om sig selv og det barn, vedkommende havde forældremyndighed over.

Nævnet udtalte også, at en autoriseret psykolog har pligt til at behandle en anmodning om aktindsigt. En autoriseret psykolog kan ikke nægte at tage stilling til eller undlade at behandle en anmodning om aktindsigt med den begrundelse, at den pågældende må tage kontakt til opdragsgiver.

- 1) Psykologloven (§ 14, stk. 3 om ret til aktindsigt)
- 2) Psykologloven (§ 12 om omhu og samvittighedsfuldhed)

Ny praksis om særskilt journalisering af opdrag

af Trine Langberg Pedersen

Opdraget for en undersøgelse skal journaliseres i psykologens journal over undersøgelsesforløbet. Den praksis fremgår også i § 3, nr. 7 i den seneste journalbekendtgørelse¹.

TIDLIGERE PRAKSIS

Det har tidligere været Psykolognævnets praksis, at det ikke i sig selv gav anledning til kritik, at opdraget ikke var journaliseret særskilt, hvis det var gengivet i fuldt omfang i erklæringen om undersøgelsen, som var en del af journalen.

SKÆRPET PRAKSIS

Den praksis er nu blevet skærpet, så opdraget skal være journaliseret særskilt i journalen. Det er altså ikke længere tilstrækkeligt, at opdraget er i den erklæring, der er journaliseret. Det skyldes, at opdraget for undersøgelsen er en væsentlig del af sagen og danner rammen for psykologens undersøgelse. Og derfor er det vigtigt, at der ikke senere kan opstå tvivl om, hvad der var psykologens opgave i en konkret sag.

Den gældende praksis fremgår i pkt. 5.1.2 om journalføring af undersøgelsesopgaver i Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer:

”Det opdrag, den autoriserede psykolog har fået, skal altid journaliseres separat og i sin helhed i journalen om undersøgelsesopgaven. Det betyder, at det ikke er tilstrækkeligt til at opfylde journaliseringspligten, at opdraget fremgår af erklæringen, der er en del af journalen.

Har den autoriserede psykolog fået et mundtligt opdrag, skal psykologen notere opdraget og journalisere notatet om opdraget.”²

Psykolognævnet har i fire sager indskærpet den gældende praksis over for psykologerne, men uden at udtale kritik. I sagerne var psykologernes arbejde udført før skærpelsen.

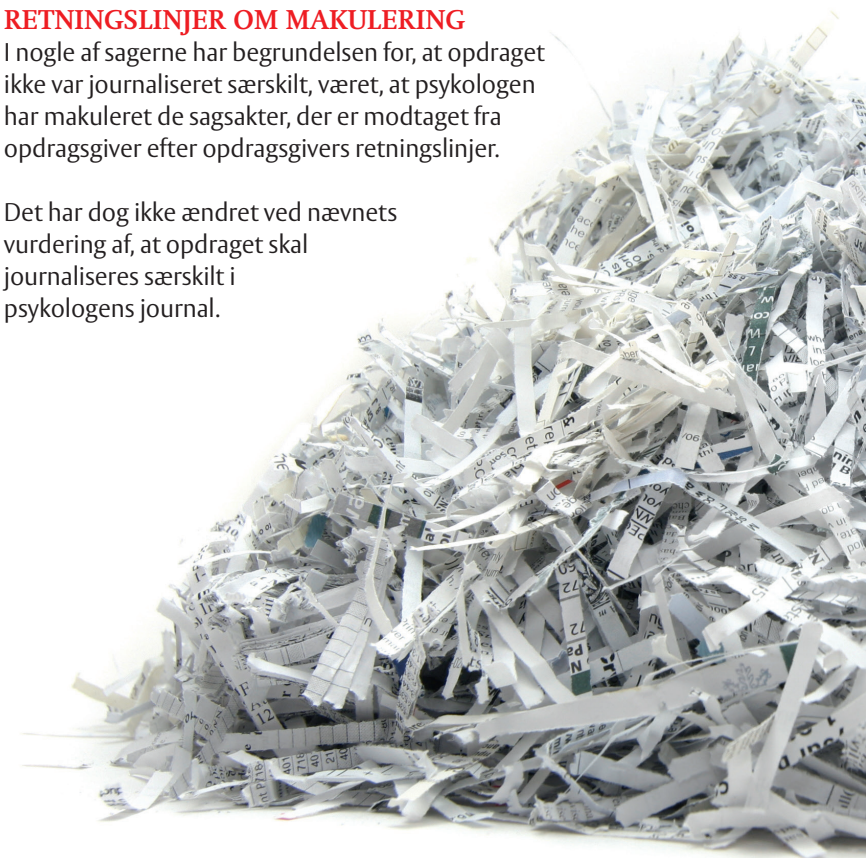
I to sager har Psykolognævnet udtalt kritik, fordi psykologerne ikke havde journaliseret opdraget særskilt i deres journal. Nævnet havde tidligere indskærpet den gældende praksis over for psykologerne. I de konkrete sager var opdraget heller ikke gengivet i sin helhed i erklæringen om undersøgelsen. Det understreger, hvor vigtigt det er, at opdraget bliver journaliseret særskilt i journalen.

RETNINGSLINJER OM MAKULERING

I nogle af sagerne har begrundelsen for, at opdraget ikke var journaliseret særskilt, været, at psykologen har makuleret de sagsakter, der er modtaget fra opdragsgiver efter opdragsgivers retningslinjer.

Det har dog ikke ændret ved nævnets vurdering af, at opdraget skal journaliseres særskilt i psykologens journal.

- 1) Bekendtgørelse nr. 576 af 19. maj 2017 om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser
- 2) Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer (Særligt om journalføring af undersøgelsesopgaver)

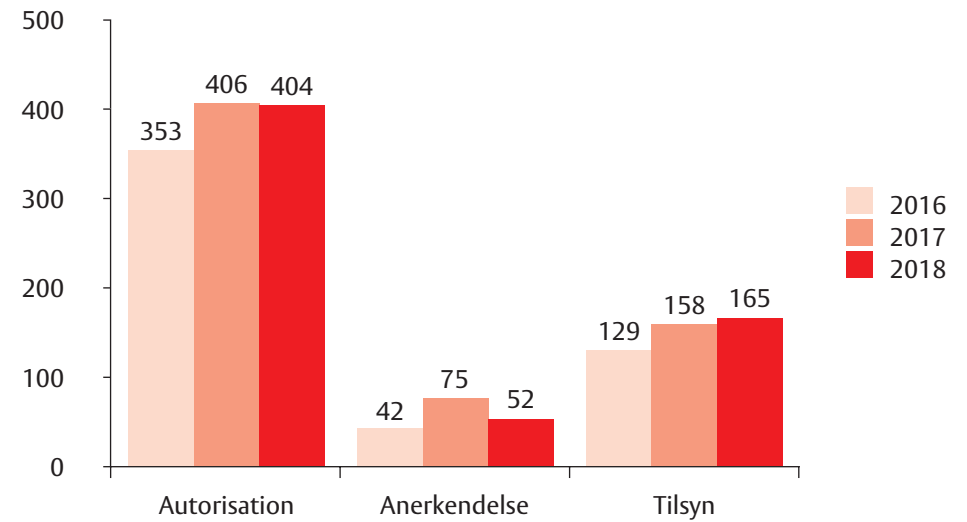

Tal og figurer

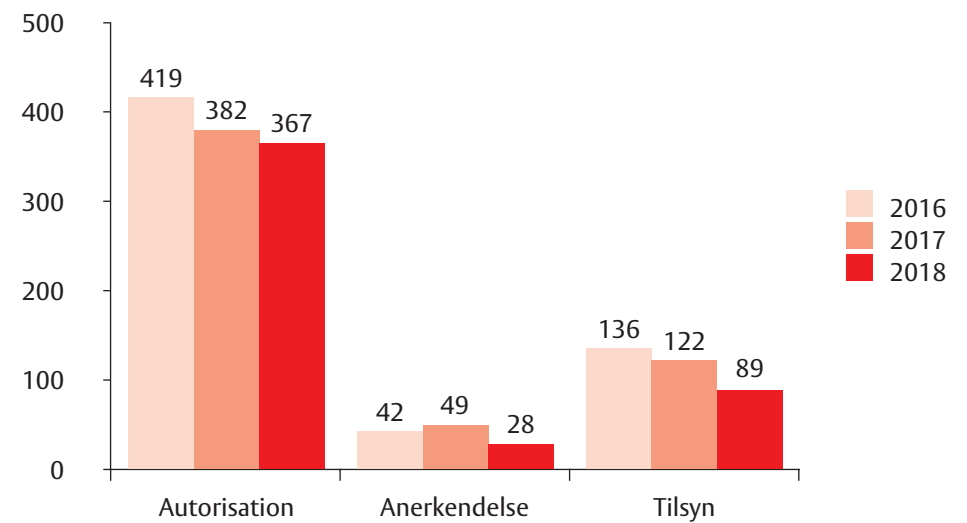
Figur 1

ANTAL MODTAGNE SAGER
I PSYKOLOGNÆVNET

Figur 2

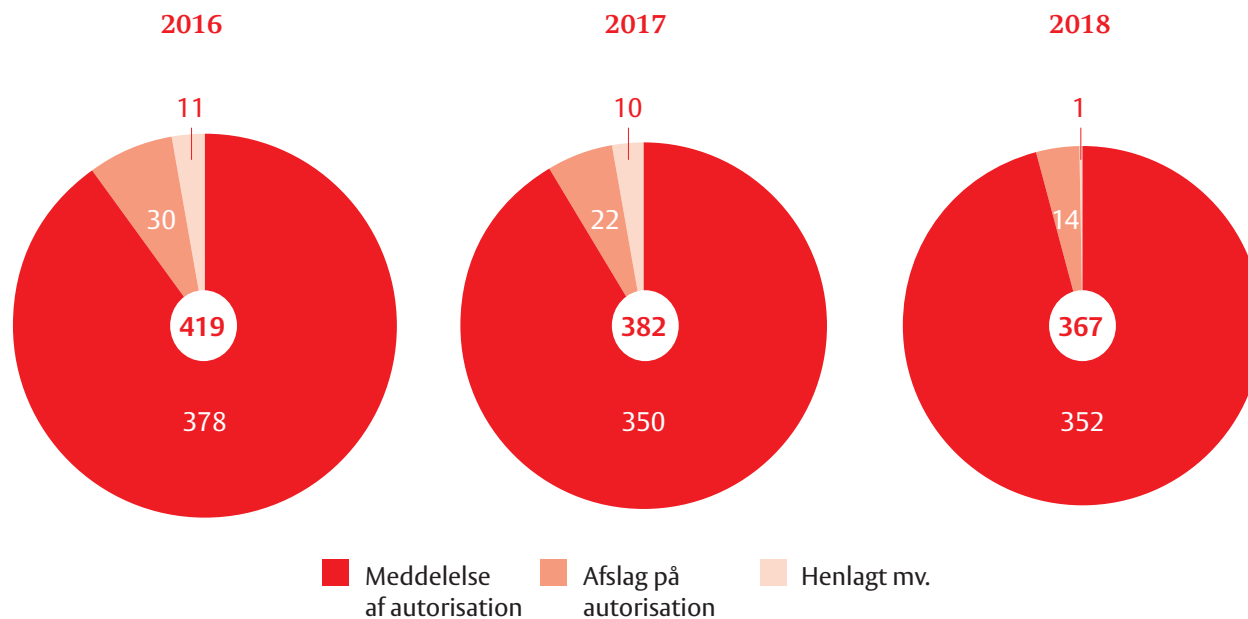
ANTAL AFGJORTE SAGER
I PSYKOLOGNÆVNET

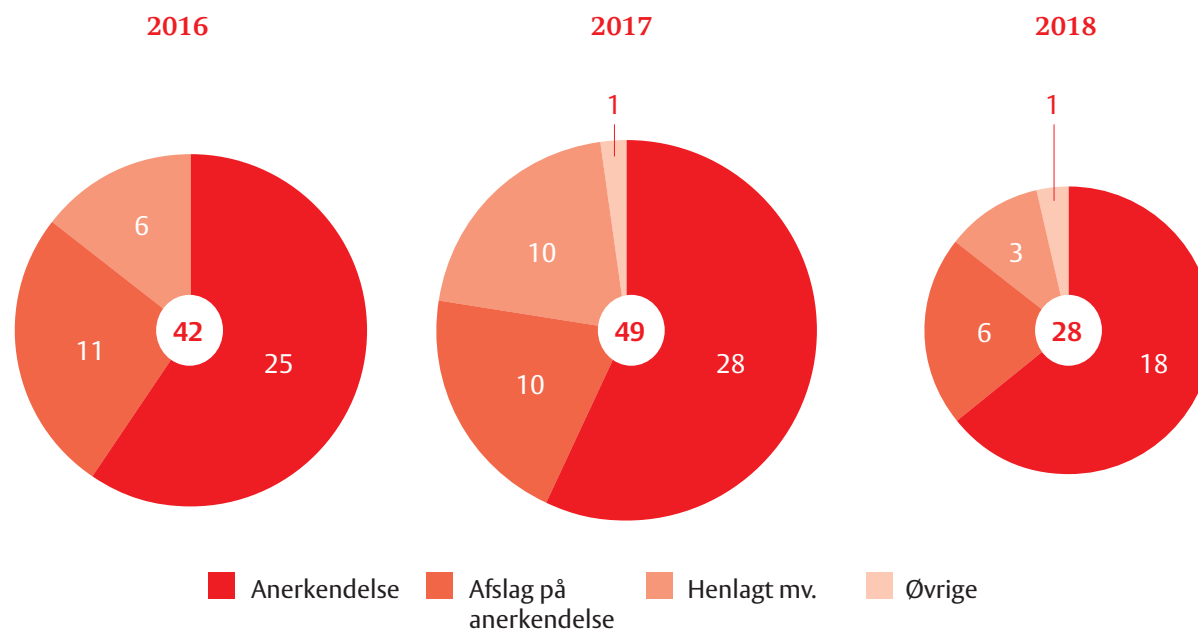
Figur 3

UDFALD:
AUTORISATIONSSAGER

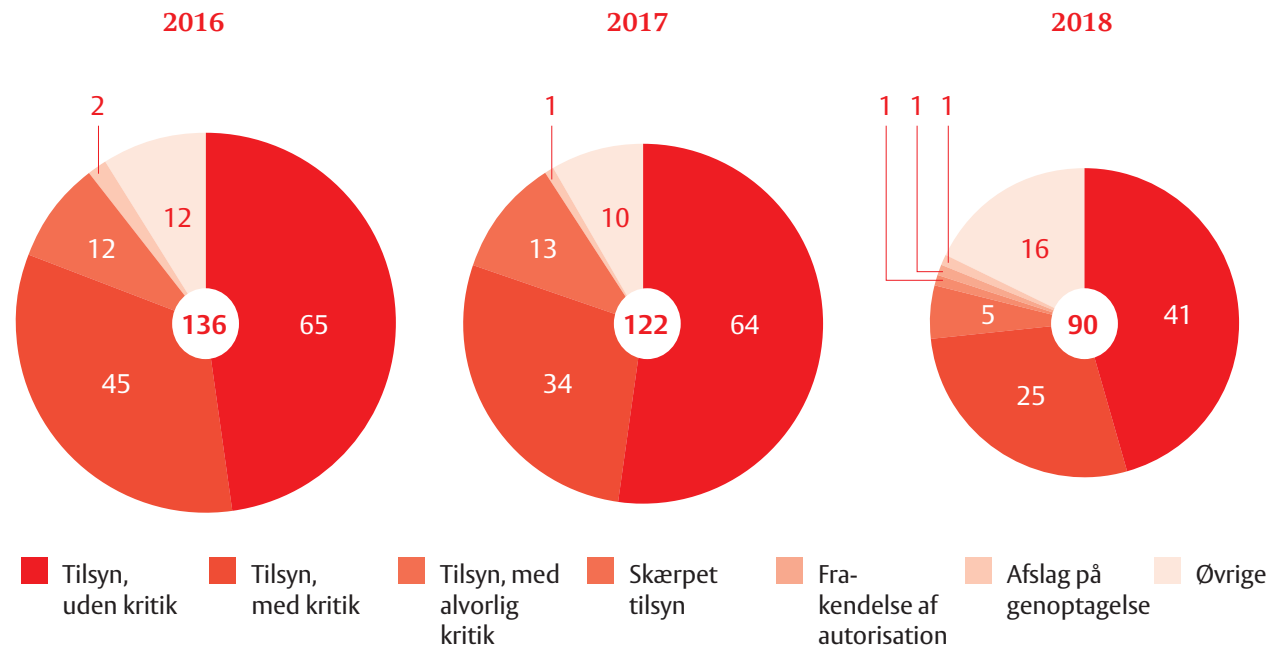
Figur 4

UDFALD:
ANERKENDELSESSAGER

Figur 5

UDFALD:
TILSYNSSAGER

Psykolognævnet

www.psykolognaevnet.dk